

ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ Δ'
“Υμνοι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
τῆς Θεοτόκου

ΨΑΛΛΕΙ ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	9
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	13
ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΛΗ	17
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΛΗ	28
ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΩΝ ΥΜΝΩΝ	30
ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΩΝ ΥΜΝΩΝ	123

Κεφάλαιον τῶν ἑορτῶν ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. Ἐκπλήρωσις τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου. Καὶ τὸ μυστήριον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπουργεῖ ἡ ἔμφυχος κιβωτός, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, εἶναι κεκαλυμμένον καὶ ἄφαστον διὰ τοὺς ἀμυήτους, τοὺς μὴ βιοῦντας τὴν θείαν Χάριν. «Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ, ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων».

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ εἰς τὴν Ἀειπάρθενον Κόρην τὴν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ἀνερμήνευτον σύλληψιν, ἀποκαλύπτει ἔκθαμβος τὴν προαιώνιον βουλήν τοῦ Κτίστου καὶ Δημιουργοῦ, τὴν συγκατάβασίν Του ἕως καὶ δούλου μορφῆς.

Χαρᾶς εὐαγγέλια μηνύει ὁ Γαβριήλ πρὸς τὴν Ἁγίαν Παρθένον καὶ δι' αὐτῆς εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ἐορτάζει ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τὴν καλὴν ἀγγελίαν τῆς λυτρώσεώς της ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς κακίας, τῆς ἁμαρτίας, τοῦ θανάτου. Συνεορτάζουν αἱ ἀγγελικαὶ ταξιαρχαὶ καὶ ἐπιθυμοῦν παρακύψαι εἰς τὰ ἄπειρα ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα οἰκειοποιεῖται ἡ ἀνθρωπίνη φύσις διὰ τῆς παναγεστάτου ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Λόγου.

Ἡ ὑπερβάλλουσα καθαρότης τῆς Παναχράντου Παρθένου ἐξέπληξε τὰ ἀγγελικὰ τάγματα, ἀλλὰ καὶ

Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ. Λεπτομέρεια ἀπὸ τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου. Εἰκόνα ἐπιστυλίου. 12ος αἰ.

The Archangel Gabriel. Detail from the Annunciation of the Theotokos. Icon from an epistyle. 12th c.

L'Archange Gabriel à l'Annonciation. Détail d'une frise d'iconostase en bois. XIIème siècle.

αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ προσεῖλκυσε ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων καὶ διὰ τῆς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ συλλήψεως ἔφερεν ἐν χρόνῳ εἰς τὸν κόσμον τὸν ἄχρονον καὶ ἄπειρον Κύριον.

10 Ὁ προάναρχος, ὁ ἀόρατος, ὁ ἀκατάληπτος, ὁ πανσθενουργὸς καὶ παντεχνήμων Θεὸς Λόγος γίνεται ἄνθρωπος «ἵνα θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται»· ποία μεγαλυτέρα εὐλογία; Τώρα ὁ θνητὸς ἄνθρωπος διὰ τῆς ὑποστατικῆς ἀρχῆς γίνεται ἄναρχος, αἰδῖος, ἀθάνατος, θεὸς κατὰ Χάριν. Τὰ ἀπερίγραπτα αὐτὰ ἀγαθὰ ἐδωρήθησαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν διὰ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τῆς Κεχαριτωμένης Δεσποίνης· «Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά Σου» (Λουκ. 1,38). Διὰ τῆς παρακοῆς τῆς προμήτορος ἢ ἀνθρωπίνης φύσεως συνετρίβη, διὰ τῆς ὑπακοῆς τῆς Θεομήτορος ἢ ἀνθρωπίνης φύσεως ἀνίσταται καὶ ἴσταται διὰ παντὸς εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ποίησις ἐξωραΐζει τὴν διήγησιν, ἢ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τὸ Εὐαγγέλιον σχετικῶς μὲ τὸν Εὐαγγελισμόν· ἐγκωμιάζει τὸ θεότευκτον, πνευματικὸν κάλλος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸ ἀμήχανον καὶ ἀπερίγραπτον· μεταφέρει μὲ ἕνα ἰδιαιτέρως ἐκφραστικὸν τρόπον τὰ ὑψηλὰ θεολογικὰ νοήματα τῆς ἑορτῆς εἰς τοὺς ἀκροατὰς τῶν ὕμνων.

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Μονὴ τελεῖ τὴν ἐφέστιον πανήγυριν τῆς εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἀφοῦ τὸ Καθολικὸν αὐτῆς τιμᾶται εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν. Κατὰ τὴν δεκαεξάωρον, ὡς συνήθως ὀλονυκτίαν, οἱ μοναχοὶ «διὰ καρπῶν χειλέων» ὕμνοῦν καὶ μεγαλύνουν τὴν Ὑπερύμνητον Παρθένον, οἱ δὲ φιλόμουσοι καὶ εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ ἀπολαμβάνουν τοὺς ὑπερόχους θεομητορικοὺς ὕμνους. Ὑμνοὺς τοὺς ὁποίους συνέθεσαν καὶ ἐμελοποίησαν οἱ θεσπέσιοι ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὕμνογράφοι καὶ λάτρεις τῆς Θεοτόκου, οἱ ὁποῖοι ἐτρώθησαν μὲ πόθον ἀπαθῆ καὶ μετεβλήθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς κιθάρας μουσουργικὰς ἐπάνω εἰς τὰς

ὁποίας τὸ πλήκτρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνέθεσε
τὰς παναρμόνιους αὐτὰς μελωδίας πρὸς χάριν καὶ δό-
ξαν τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Συνέχεια τῆς ἐκδοτικῆς σειρᾶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Βα-
τοπαιδινὴ Μουσικὴ Βίβλος» ἀποτελεῖ καὶ ὁ παρῶν ψη-
φιακὸς δίσκος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ χορὸς τῶν Βατοπαι-
δινῶν Πατέρων ἀποδίδει μέλη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Εὐ-
αγγελισμοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλεῖστα ἐμελοποιήθησαν
ὑπὸ τῶν Βατοπαιδινῶν μοναχῶν Ἰωάσαφ, Ματθαίου
καὶ Σπυρίδωνος.

Εὐχόμεθα ἡ θεία Χάρις νὰ αὐξάνη τὸν θεομητο-
ρικὸν πόθον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀκροατῶν τῶν ἱερῶν
τούτων ἁσμάτων.

Ὁ Καθηγούμενος
τῆς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου

Ἰ. Ἰωάννου. Ἰ. Ἰωάννου

Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΛΗ Α΄ ΔΙΣΚΟΥ

1. «Βουλὴν προαιώνιον...»	9.17
«Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος...»	
«Θεὸς ὅπου βούλεται...»	
<i>Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τὸ “Κύριε ἐκέκραξα”. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.</i>	
2. «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...»	28.35
<i>Δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ. Ὀκτάηχον.</i>	
3. «Τῷ ἔκτω μηνί...»	10.49
<i>Ἰδιόμελον εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α΄.</i>	
4. «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...»	3.36
<i>Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς. Ἦχος β΄.</i>	
5. «Τῷ ἔκτω μηνί...»	6.12
«Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...»	
«Ἴδου ἡ ἀνάκλησις...»	
<i>Στιχηρὰ Ἰδιόμελα εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ΄, στιχηραρικός.</i>	
6. «Σήμερον τῆς σωτηρίας...»	2.12
<i>Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄, χρωματικός.</i>	
7. «Ὁ μέγας Στρατηγός...»	1.55
<i>Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.</i>	
8. «Σήμερον ἅπασα...»	2.25
<i>Κάθισμα μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.</i>	
9. «Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ...»	3.31
<i>Κάθισμα μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.</i>	

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΛΗ Β΄ ΔΙΣΚΟΥ

1. « Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... », « Ἀδέτω σοι Δέσποινα... », 3.22
 « Βοῶ σοι γηθόμενος... », « Γνωσθήτω μοι Ἄγγελε... »,
 « Δολίως μὲ φθέγγεσθαι... », « Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... »
Εἰρμός, Τροπάρια καὶ Καταβασία τῆς α΄ ᾠδῆς τοῦ Κανόνος. Ἦχος δ΄, λέγετος.
2. « Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους... », « Ἐξέλιπεν Ἄρχων... », 3.26
 « Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι... », « Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ... »,
 « Θεοῦ παραστάτης... », « Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους... »
Εἰρμός, Τροπάρια καὶ Καταβασία τῆς γ΄ ᾠδῆς τοῦ Κανόνος.
3. « Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ... », « Ἄγγελος πρωτοστάτης... » 4.04
 « Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός... »
Κοντάκιον, Οἶκος καὶ Συναξάριον.
4. « Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ... » 6.26
 « Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα... », « Πῶς πηγάζεις γάλα... »
 « Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις ... », « Θαυμαστὸν τῷ ἱεροφάντῃ... »
 « Δανιήλ σε ὄρος καλεῖ... », « Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ... »
Εἰρμός, Τροπάρια καὶ Καταβασία, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τῆς θ΄ ᾠδῆς.
5. « Ἀγγελικῶν δυνάμεων... », « Χαῖρε κατάρας λύτρωσις... » 2.49
Ἐξαποστειλάρια. Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.
6. « Τῶν οὐρανίων ἀψίδων... », 4.38
 « Ὁ Γαβριήλ τῇ Παρθένῳ... », « Ὁ συναΐδιος Λόγος... »
Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τοὺς Αἶνους. Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
7. « Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον... » 5.17
Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν. Ἦχος β΄.
8. « Ἡ Κεχαριτωμένη χαῖρε... » 35.42
*Ἀναγραμματισμὸς τοῦ "Θεοτόκε Παρθένε". Μάθημα Ἰωάσαφ
 Δομεστίκου Βατοπαιδίου (15ος αἰ.). Ἦχος α΄.*

ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΔΙΣΚΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

1

Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς τὸ “Κύριε ἐκέκραξα”.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη,
Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ
φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε·
χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς
οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα, καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ
Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα·
χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·
μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη,
πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγη ῥήματα
ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν
ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς
γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος
ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με
δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονὴν· γάμου
ὑπάρχω ἀμύητος· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι!

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἄσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε.
Ἦ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὡς ὁ μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

31

2

Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὀκτάηχον.
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος α'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος,
εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν·

Ἦχος πλ. α'.

Καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ,

Ἦχος β'.

Τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος, ὅτι· Πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις
ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ παρθένου τίκτεται!

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν
μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός!

Ἦχος γ'.

Ἦ τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα ἀτενίσαι οὐ δύ-
νανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ἠὲ δόκησε.

ε δο ξα α σοι οι

Ἀπολυτίκιον. Μέλος Ματθαίου Βατοπαιδινού.

Ἦχος Δι

η με ρον της σω ω ω τη ρι ι ι ι
 ι ας η μω ω ω ν το ο ο ο ο κε
 ε ε ε φα α α λαι αι αι αι ον και
 του απ αι αι ω ω ω ω ω νος μυ στη
 ρι ι ι ου η η η η η φα α α α
 νε ε ε ε ρω ω ω ω σις ο
 Υι ος του Θε ου Υι ο ος της Παρ θε ε νου
 γι ι ι ι ι νε ε ε ε ται και Γα
 βρι η η λ τη η ν χα α α ριν ευ α α α α
 αγ γε ε ε ε λι ι ι ζε ε ε ε ται

δι ο και η μει εις συν α αυ τω ω ω ω

τη Θε ο το ο ο κω ω ω ω ω βο

ο ο ο η η η η σω ω ω ω μεν

χαι αι αι αι ρε κε χα ρι ι ι τω με ε

ε ε ε νη ο Κυ υ υ ρι ι ι

ι ι ο ο ο ος με ε ε τα α α α

σου